

Portret de scriitor - Adrian G. Romila

- martie 02, 2024

28 februarie 2024

Seria întâlnirilor cu scriitori contemporani a continuat la Cercul de lectură Săvinești. Adrian G. Romila impresionează ca autor prin „soliditate a scriiturii, stăpânire a meșteșugului, autenticitate și forță narativă”(1), ca om prin pasiunea cu care dialoghează pe teme preferate și prin harul de povestitor.

Profa de română

După a doua interacțiune față în față, prima fiind cea de anul trecut cu Ana-Maria Lemnaru, și după ce am fost online cu Lavinia Braniște, este cert că cel mai mare impact asupra elevilor îl au astfel de întâlniri, pe viu. Amprenta vizuală, motrică, limbajul nonverbal și paraverbal prevalează în comunicarea cu ei, le menține treaz interesul, îi determină să fie atenți, antrenați, motivați să participe la discuții. Au făcut o notă aparte cei care în mod normal erau fie prea timizi să intervină în dialog, fie prea sceptici. Odată seduși de tonul viu și captivant al interlocutorului, de atitudinea cordială și degajată, au devenit încrezători să adreseze întrebări. Acestea au fost apreciate cu căldură de scriitorul Adrian G. Romila pentru care astfel de întâlniri sunt o oportunitate de a se reconecta la textele sale, de a le regăsi prin filtrele cititorilor, de a înfățișa traseul scriiturii și relația autorului cu propriul text atât în procesul creației, cât și după ce îl lansează ca pe o corabie atent echipată pe apele tumultuoase ale lecturii.

Pentru coordonatoarea de la CLS a fost un eveniment cu emoții. Pentru cerchiști, o întâlnire revelatoare despre autori contemporani, arta scrisului, cărți, rolul pasiunilor în propria formare și despre propria persoană.

Adrian G. Romila s-a născut la 29 septembrie 1974 într-un oraș cu munți (Piatra-Neamț) pe care l-a părăsit la 15 ani visând la aventuri marine hrănite din literatura escapistă a lui Jules Verne, Robert Louis Stevenson, Herman Melville, Jean Bart, Radu Tudoran. Drumul său spre sud a însemnat o rătăcire pe corabia deziluziei. După patru ani de regim militar la Liceul de Marină din Constanța, cu marea în suflet, adoptând o ținută cazonă și trecând prin multe porturi literare care i-au asigurat supraviețuirea psihologică, s-a reîntors către ținuturile natale. Formarea sa ca profesor și ca scriitor vine și din acest eșec, și din studiile filologice de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, din întâlnirile decisive cu profesorii și colegii seduși de puterea cuvintelor de a crea lumi, de a așeza istorii, de a împlini destine. Din 1999 este profesor de limba și literatura română la Liceul de Artă „Victor Brauner” din Piatra-Neamț. Scrie constant despre cărți, filme, evenimente culturale în reviste literare, participă la festivaluri literare, lansări de carte, întâlniri cu alți scriitori.

Rămâne un craftman al velierelor la scară mică, un împătimit al lecturii, filmelor de artă, călătoriilor și colecționării anticităților.

SCRISUL CA ESEU & CRITICĂ LITERARĂ

1. **„Imaginea Raiului în cultura populară. Eseu de antropologie”**, Editura Timpul, Iași, 2009
 - reprezintă lucrarea de doctorat pe care a susținut-o în 2005;
 - a primit premiul de debut al Uniunii Scriitorilor din România;
2. **„De-a dragostea și drumul. Stații de lectură”**, Editura Eikon, Cluj, 2010
 - cuprinde o colecție de articole de critică literară;
3. **„Pirați și corăbii. Incursiune într-un posibil imaginar all mării”**, Editura Cartea Românească, 2015
 - o îmbinare a două pasiuni, navigația și filmul, cuprinse într-o lucrare serios și temeinic documentată despre corăbii, navigație, reprezentarea piraților în istorie și în cinematografie, literatura universului marin;
4. **„Efectul îndelungat al pasiunilor de tinerețe”**, Editura Junimea, Iași, 2020
 - *Micile activități gratuite prelungesc căldura unică a unui corp și-i reconfirmă spectrul inedit al personalității inconfundabile. Nu cred în omul care nu are pasiuni, mi se pare plat, rece, o piesă înformă a uriașului sistem social care uniformizează orice solitudine.*

SCRISUL CA PROZĂ SCURTĂ

„Radio în zăpadă”, Editura Tracus Arte, 2014

Este primul volum de proză scurtă și ultrascortă cu tematică diversă: de la universul cotidian (mici felii de viață expuse în filigran) în care se infiltrează pe nesimțite sau surprinzător fantasticul sau elementul magie, la universul marin, la reflecții pe tema vieții și a morții, a religiei și a identității umane.

„Mici schimbări în viață”, Editura Charmides, 2016

Al doilea volum de proză scurtă are o țesătură arborescentă în care evenimentele inopinate sau detaliile insignifiante schimbă destine, concepții, relații sau le consolidează. De la narațiuni inspirate din momente reale (construcția barajului de la Bicăz, ocuparea teritoriilor românești de către trupele sovietice, situația emigranților reînțorși pe meleagurile natale, la începutul secolului al XX-lea), de la legende sau momente de intimitate familială, textele acestui volum devin o colecție retro ale unui împătimit povestitor.

SCRISUL CA ROMAN

Primul roman de ficțiune publicat în 2012, la editura Brumar, „În drum spre sud. Roman de aventură” îmbină autobiografia ficționalizată a unui tânăr care aspiră să devină scriitor, un prim Adrian (alter-ego al autorului) care își reia trecutul și rescrierea revoltei de pe corabia HMS *Bounty* din 28 aprilie 1789., când o parte a echipajului s-a revoltat împotriva căpitanului William Bligh, din perspectiva unui tânăr marinar, Peter Heywood, ajuns la vârsta senectuții.

Este un roman al maturizării, al căutării propriului sens existențial. Îmbină nostalgia, gândirea critică și marile pasiuni în căutarea AVENTURII dincolo de trăirea de zi cu zi, resimțită adesea ca apăsătoare sau lipsită de un anumit sens.

SCRISUL CA ROMAN

„Zeppelin” (Editura Polirom, 2017) plasează o întâmplare total neobișnuită, cu rădăcini mitice, cu noduri istorice, la începutul secolului al XX-lea, într-un localitate „cufundată între cele trei cușme, ca într-o găleată”, pe malul Bistriței, așadar într-un Piatra-Neamț interbelic.

Andrei Toma, un jurnalist local, descoperă un schelet de uriaș care dispare între timp. Credibilitatea lui este pusă la încercare. Pornește într-o călătorie de investigație care se dovedește a fi una inițiativă și definitivă pentru propria existență alături de Andrei Mureșan, un personaj misterios, adept al progresului.

SCRISUL CA ROMAN

„Apocalipsis” (Editura Polirom, 2019) țese în el mai multe povești suprapuse care pun în discuție sau oferă imaginea prăbușirii unor imperii - căderea Constantinopolului în mâna turcilor, a unor destine (tâmplarul Cristian David și a populației), a unei genealogii, a geniului (prin imaginea lui Eminescu), a unor embleme istorice (precum sunt Horia, Cloșca și Crișan). Peste toate trece umbra malefică a Răului suprem, intruchipat într-un personaj dandy la Polul Nord, la care Marele Ochi rămâne detașat și rece.

Ce surprinde cel mai mult e terifiantul joc virtual „Apocalipsis” care încheie într-o notă apoteotică un roman cu atât de multe trimiteri biblice, mitologice și istorice.

SCRISUL CA ROMAN

Cel mai matur roman al lui Adrian G. Romila, cu cele mai mari mize, „Acasă, departe” (Editura Polirom, 2023) se întoarce la debutul său pe care îl rescrie și îl re poziționează la un nivel superior de înțelegere a actului estetic, al scriiturii, al relației dintre viață și literatură. Abordează și în cazul scrisului circularitatea pe care o regăsești ca cititor în felul în care leagă destinele personajelor sale.

Scriitura oferă un discurs esențial despre literatură, despre relația autorului cu propriul text, destinul său, cititorii și criticii. Romanul devine un elogiu adus literaturii. E dezbătută ideea de producție a unor texte la comandă versus a face literatură din experiența consemnată într-un jurnal. Acest lucru te îndeamnă să te gândești la rolul literaturii, compromisul pe care îl poate face un autor și dorința acestuia de a se distanța de propria viață care se derulează ca o suită de experiențe dispersate. De altfel, insistă în toate cele trei secțiuni că doar narațiunea/povestea dă coerență și profunzime evenimentelor din trecutul umanității sau cel personal. Așadar, istoria e tributară literaturii și nu invers. E cel mai bine documentat roman al său și se simte de la primele până la ultimele pagini. Te poartă în epoci diferite, e un exercițiu de a anula limitele temporale. A mai făcut asta și în celelalte romane, însă aici construcția e maiestuos realizată: context istoric, caractere, credințe, atenția la detalii - se vede plăcerea de a enumera ca un negustor de „mărfuri” rafinate, de la termeni din domeniul naval, la gastronomie, port, funcții. Toate sunt atât de bine plasate într-un plan care crește, se dezvoltă și te invită să pătrunzi, să descoperi, să te miști pentru a fi alături de cei protagoniști. De altfel, romanul acesta devine un alter ego, un Adrian Romila literar ca ferestre de dimensiuni, poziționări și perspective diferite din interiorul aceleiași persoane.

Ioana, VIIA

Spre deosebire de doamna de română, nu aveam emoții pentru a mă întâlni cu Adrian Romila. Știind doar poveștile scurte, nu îl vedeam ca un scriitor, ci doar ca pe o persoană care iubește scrisul. Credeam că și celelalte volume sunt tot cu mici povestioare. În plus, mă întâlnisem cu el la teatru și nu arăta ca un scriitor consacrat (că doar aceia sunt morți de mult 😊).

În schimb, după ce a început să vorbească și discuția a luat-o pe căi neașteptate, am fost surprinsă să văd ce frumos povestește, în ce mod inedit reușește să îmbine realul cu fictivul, prezentul de la C.D.I. cu cele care s-au întâmplat acum 200 de ani. Îmi plăceau poveștile sale. Găseam în ele lucruri total neașteptate. Așa că, în timp ce vorbea, începeam să îl văd ca un adevărat scriitor. Pe lângă întrebările pregătite de acasă, mi-au venit întrebări pe parcurs, derivate de la cele ale colegilor, ori doar de la discuție. Am aflat, prin intermediul lor că scriitorii nu își mai citesc cărțile după ce au fost publicate. Sesizasem acest lucru și la Lavinia Braniște, când aceasta nu își mai amintea detaliile propriilor cărți! Pe lângă asta, nu vedeam scrisul ca pe o acțiune ce ar putea deveni o obsesie, însă probabil că redactarea de noi acțiuni intrigante, acțiuni care trebuie să continue și să continue, poate deveni o obsesie, mai ales în rândul scriitorilor. Cred că asta se întâmplă doar atunci când vrei să faci un lucru bun și pe lângă talent adaugi efort, muncă grea și seriozitate.

I-am adresat diferite întrebări scriitorului, dar una a avut un răspuns scurt, care m-a făcut să mă gândesc. *Cum v-ați autodescrie?* Nu mai pot reda exact răspunsul primit, dar a fost asemănător cu: „Tot ceea ce pot zice este că sunt ceea ce sunt și reprezintă ceea ce reprezintă.” M-a făcut să mă gândesc la mine. Eu ce sunt și ce reprezintă? Ce rol am? Dar nu puteam continua să mă gândesc prea mult la asta, aș fi pierdut timp important, cu răspunsuri importante.

Alte întrebări pe care i le-am adresat și ale căror răspunsuri mi s-au întipărit în minte sunt:

📌 Dacă o editură v-a refuzat un text, ați mai revenit asupra lui până la a-l trimite la alta?

AGR: Nu, odată ce am scris o poveste și am verificat-o nu mai revin asupra ei. Dacă o editură nu acceptă, merg la alta și alta. Am fost refuzat de multe ori, mai ales la început.

📌 Ce cărți credeți că constituie canonul literaturii?

AGR: Sunt foarte multe cărți în programă, volume grele, ce nu îi atrag pe copii. Cred că ar trebui să se treacă de la modern la clasic, nu să se înceapă cu clasicii. Aceștia deși au frumusețea lor, nu mai sunt actuali, nu mai corespund valorilor zilelor noastre.

📌 După ce publicați o carte o mai recitiți? Ce ați schimba la cărțile publicate deja?

AGR: Nu, nu recitesc cărțile publicate. Nu vreau să descopăr greșeli, lucruri ce acum nu îmi mai plac, ca să nu am regrete. Dacă la momentul publicării le consider bune, atunci e timpul să las obsesia pentru acel volum și să încep scrierea altuia.

📌 Ce v-a făcut să alegeți să fiți profesor de limba română?

AGR: Pasiunea pentru cărți și bucuria pe care o primesc atunci când îi învăț pe alții ceva nou.

📖 Concluzii:

- 👉 AGR chiar e un scriitor adevărat, ce are un super talent la povestit. 😊
- 👉 Am devenit motivați să citim mai mult.
- 👉 Mulți au descoperit o nouă pasiune.
- 👉 A fost o activitate extrem de diferită.
- 👉 Cu siguranță, Cercul de lectură Săvinești trebuie să mai aibă scriitori ca invitați!!!!
- 👉 Ne-a plăcut așa de mult atât mie, cât și colegilor.
- 👉 Îl mai așteptăm pe AGR.
- 👉 Am rămas și cu o întrebare: *Ce e mai greu? Să construiești bărcuțe fictive sau să scrii o carte?*

 Ana-Sânziana, VIB

ÎNTREBĂRI DE LA ANA SÂNZIANA

1. Care sunt sursele dvs. de inspirație? 🤔
2. Cum ați început să vă construiți cariera de scriitor și cum ați depășit obstacolele întâlnite? 😊
3. Care dintre proiectele dvs. recente v-a entuziasmat cel mai mult?
4. Cum reușiți să mențineți un echilibru sănătos între viața profesională și cea personală? 😊
5. Care sunt principalele învățăminte pe care le-ați obținut din experiența dvs.? 😊
6. Cum credeți că se va dezvolta scrisul dvs. în următorii 5 ani? 🤔
7. Ce sfaturi aveți pentru cei care își doresc să devină scriitori?

Când am auzit că un scriitor vine la cercul nostru de lectură, ne-am bucurat mult! 😊

Adrian G. Romila ne-a spus povești despre cărțile lui și despre cum le scrie. A fost ca și cum am asculta povești magice! Ne-a făcut să ne simțim fericiți și să vedem lumea în felul lui special. A fost o întâlnire super faină și ne-am simțit ca niște mici exploratori în lumea cărților! 💖

📖 Ștefi, VIIA

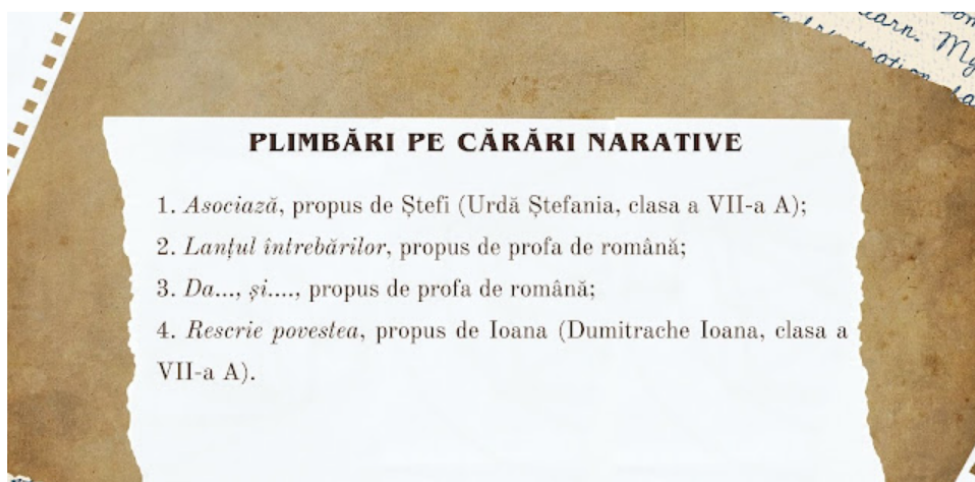
Mi-a plăcut mult întâlnirea cu Adrian G. Romila deoarece am avut parte de experiențe de neuitat.

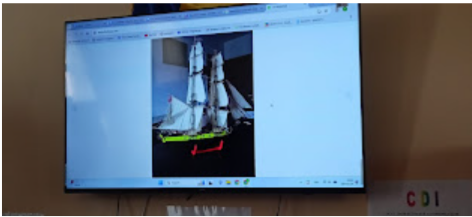
Când am ajuns la C.D.I., scriitorul era deja acolo. Am mers să ne lăsăm lucrurile într-o cameră și nu ne-am putut opri să nu vorbim despre cum ni se pare a fi dumnealui la prima impresie. După aceea, ne-am așezat pe scaune și DDR a dat startul activității.

Mai întâi ne-a prezentat pe scurt cărțile dumnealui. Apoi, am trecut la joculețul făcut de mine în care colegii trebuiau să recunoască din ce poveste ar face parte imaginile selectate. La un moment dat, mi s-a sugerat să dau indicii pentru a-și da seama elevii care imagine se potrivește cu povestea. La scurt timp, după ce au ghicit imaginile, mi-a spus domnul Adrian G Romila că la multe dintre ele n-ar fi știut răspunsul corect, deoarece nu a mai revenit asupra cărților de când le-a publicat.

Întrebările Sânzianei au fost următoarele deoarece se grăbea să plece. Aceste întrebări au fost interesante, dar nu au fost singurele propuse. Au mai fost și cele ale Ioanei la care invitatul nu a putut răspunde în totalitate deoarece erau vreo 15. Și întrebările spontane și-au făcut apariția ușor, ușor. A mea a fost: „Regrețați că ați publicat vreo carte?”. Domnul mi-a spus că nu, pentru că fiecare carte este un capitol încheiat din viața sa.

La final, domnul Adrian G. Romila ne-a arătat surpriza dumnealui. Era o mini corabie care avea foarte multe detalii, dar care era foarte frumoasă. Ba chiar părea ca fiind dintr-un film cu pirați, de pe timpuri. Această întâlnire mi-a plăcut mult și din simplul fapt că scriitorului îi plac corăbiile.

 Andreea Tătaru, VIIB

A fost o zi foarte specială și de neuitat alături de Adrian G. Romila. Sunt sigură că va rămâne în "istoria" Cercului de Lectură. La această întâlnire am avut oportunitate de a mă vedea cu scriitorul și profesorul de limba română Adrian G. Romila. Am aflat multe lucruri despre el, despre copilăria lui, despre cărțile pe care le-a publicat. Am descoperit că s-a întâlnit cu alți scriitori români foarte cunoscuți. O mică surpriză a fost aceea de a ne da Adrian G. Romila un autograf pe diploma de apreciere, realizată de doamna de română. Surpriza pe care o așteptam cu toți, (am bănuțit ceea ce era 😊) a fost o corabie, făcută chiar de el. Era cea mai mică din colecția lui. A fost prima dată când am văzut o corabie făcută piesă cu piesă, iar detaliile erau atât de precise.

Mai aștept cu nerăbdare întâlniri cu scriitori români, pentru a afla și mai multe lucruri despre lumea lor. 😊

📖 Livia, VIIA

Mi-a plăcut faptul că Adrian G. Romila a fost deschis și că ne-a putut răspunde la întrebări, chiar dacă ale mele au fost multe. Am fost curioasă mai mult de procesul în care se publică o carte și cum ar fi viața de scriitor. Sincer, aș vrea să scriu o carte, dar cu siguranță trebuie să citesc multe cărți și să mă perfecționez. Această experiență cu Adrian G. Romila a fost diferită de experiențele cu alți scriitori. Am avut curajul să întreb ce m-ar interesa pe mine, nu ce ar vrea acesta să-l întreb. A fost una dintre întâlnirile mele preferate de la Cercul de lectură.

📖 Diana, VIIA

Mi-a plăcut foarte multe la Cerc deoarece am întâlnit un scriitor despre care nu mai auzisem. Prima oară când l-am văzut, se uita ciudat la mine și stătea foarte relaxat pe scaun și nu știam ce părere să îmi fac despre el și cum să îl privesc. Când l-am auzit prima oară, mi-am dat seama că este comunicativ și că îi plac copiii. A răspuns foarte frumos și clar la toate întrebările pe care le-a primit și am aflat lucruri noi despre el. Partea care mi-a plăcut cel mai mult a fost când ne-a semnat diplomele și ne-a lăsat o parte din esența lui.

📖 Prof. de educație socială, Ioan Vasilescu-Apostol

Activitatea de astăzi de la CLS, alături de Adrian G. Romila, a fost extrem de interesantă. Invitatul s-a dovedit a fi deschis și jovial în interacțiunea cu elevii, manifestând o deschidere notabilă față de aceștia. Întrebările captivante venite din partea elevilor demonstrează că s-a creat un mediu propice pentru asemenea întâlniri, unde ideile pot fi sădite și au potențialul de a prinde rădăcini în timp.

Recunosc că inițial nu dispuneam de multe informații despre Adrian G. Romila, însă participarea la acest eveniment m-a inspirat să cercetez mai mult, citind articole și ascultând interviuri disponibile online. Această experiență mă determină să explorez operele sale în viitor.

În urma unui scurt schimb de cuvinte, am rămas cu o impresie plăcută despre omul Adrian Romila. Am identificat în el câteva valori deosebit de importante pentru un individ, mai ales pentru un scriitor: munca asiduă, răbdarea antrenată, perseverența de a răspunde unui refuz cu ambiția de a reuși, jovialitatea, deschidere, disponibilitate și dărnicie.

Îmi exprim recunoștința față de doamna profesoară de limba română pentru oportunitatea de a cunoaște o persoană PREZENTĂ și AUTENTICĂ în aceste vremuri!

📖 Adrian G. Romila

Experiența întâlnirii cu cei mai mici dintre cititorii de literatură a fost mereu revigorantă pentru mine. Nu altfel a fost și evenimentul organizat la Școala Gimnazială „I. Gervescu” Săvinești de prof. Mihaela Aparaschivei. Ca să fiu sincer, având în vedere vârsta elevilor (13-14 ani), nu mă așteptam să fie atât de dezinvolți, de curioși, de vii. Au pus întrebări inteligente, m-au pus adesea în dificultate, m-au provocat și mi-au plăcut enorm toate astea. Au intrat în joc, cum s-ar spune, antenați și de formatul gândit de profesoara lor de română. Am râs uneori, au râs și ei și ne-am lăsat duși de fluxul unui dialog care a combinat spontaneitatea cu predeterminarea. Cine spune că literatura e pe ducă, se înșală. Copiii citesc, vor să știe ce e cu scrisul de cărți și cu viața celor care le scriu. Bravo lor! Bravo și profesoarei lor! Adesea, literatura trăiește exact acolo unde nu te aștepți. Eu am văzut-o la școala din Săvinești.

